

Schnelle, Barbora

Brněnská levitace

Theatralia. 2017, vol. 20, iss. 2, Supplementum, pp. 97-99

ISSN 1803-845X (print); ISSN 2336-4548 (online)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/138039>

Access Date: 17. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Brněnská levitace

Barbora Schnelle

Seznámili jsme se hned na první pohled, někdy to tak je. Vidím ho úplně jasně před sebou, jak kráčí po chodbách fakulty svým lehkým tanečním krokem, jako by se vznášel. Jeho hluboký melancholický pohled, rolák vždy pečlivě vytažený, uhlazené vlasy, ale ruce v rozevlátém gestu. Objevovali jsme spolu nové kavárny, vedli nekonečné rozhovory o životě, chodili za kulturou a nechávali ujet jeden rozjezd za druhým, protože ještě bylo potřeba něco doříct a ve vzduchu viselo tolik otázek.

Pamatuji se, že nás jednu dobu fascinovaly kabaretně-hudební pořady *Angelus Novus* v HaDivadle, tehdy v Kabinetu múz, které pořádal Martin Dohnal. Dohnal nás strhl nejen svými výklady hudby a komickými čísly, kdy třeba předváděl expresivní projev dirigenta Rožděstvenského, ale také svým až mystickým zaujetím ruskou kulturou. Oblíbeným koloritem těchto večerů bylo promítání scény levitace z filmu *Zrcadlo* od Andreje Tarkovského.

Pavel, který do detailů paralelně promýšlel tolik rozdílných věcí s obdivuhodnou virtuozitou, byl přesvědčen o tom, že do tajů levitace lze proniknout a že tuto formu přenosu energie musíme vyzkoušet. Naprosto mě strhl. Měli jsme domluvenou schůzku, na které jsme hodlali vše ověřit.

O podrobnostech se šířit nebudu, ale tenkrát to nevyšlo. Pak jsem v roce 2001 odešla do Berlína a Pavlovu strmou vědeckou kariéru sledovala hlavně zpovzdálí. Jeho smrt mě zastihla naprosto nepřipravenou. Až teď po letech mi došlo, že na to určitě musel přijít, že to zvládl, že se vznášel nad námi, lehký a osvobozený.

